

Odottamisen arvoista

Miksen voisi mennä kasteelle nyt?

Jessica Larsen

Perustuu tositapahtumaan

"Mä kasteen saan kuin Jeesuskin --. Tää onhan käsky Jumalan ja täyttää sen mä haluan." (Lisää lauluja lapsille, s. 10; ks. myös Liahona, lokakuu 1999, s. Y16.)

Tänään opetellaan uusi laulu", sisar Reid ilmoitti. "Sen nimi on 'Kaste'. Sulkekaahan silmänne ja kuunnelkaa laulua."

Suljin silmäni ja otin mukavan asennon tuolillani. Säestäjä alkoi soittaa sävelmää, joka kuulosti pehmeältä ja kauniilta, kuin virtaavalta vedeltä. Sitten sisar Reid alkoi laulaa: "Johanneksen luokse Jeesus Saapui Hänkin aikoinaan. Jordanissa pyysi Herra Itsensä nyt kastamaan."

Tunsin kyynelen vierähtävän poskelleni. Yritin pyyhkäistä sen pois ennen kuin äiti näkisi, mutta liian myöhään. Äiti oli Alkeisyhdistyksen johtaja, ja hän näki aina kaiken. Näin äidin katsovan minua ja hymyilevän surullisesti. Hän tiesi, miksi itkin.

Kirkon jälkeen pikkusiskoni Julie hyräili laulua koko kotimatkan ajan. Minä pysyin vaiti.

"Haluatko värittää minun kanssani?" Julie kysyi, kun pääsimme kotiin.

Pudistin päätäni. "Ehkä myöhemmin. Ensin minun pitää tehdä yksi asia."

Löysin isän olohuoneesta. Hän istui lempituolissaan kirja avoinna

sylissänsä. Hän luki mielellään sillä aikaa kun Julie, äiti ja minä menimme kirkkoon.

Vedin syvään henkeä. "Isä?" sanoin. "Voinko mennä kasteelle?"

Isä sulki kirjan ja pyysi minua istumaan viereensä.

"Voi, Sadie. Mehän olemme puhuneet tästä. Vastaukseni on yhä ei", hän sanoi.

"Mutta minä ihan oikeasti haluan!" sanoin. "Täytin kahdeksan muutama kuukausi sitten, ja olen ajatellut tätä paljon. Tiedän, että kirkko on totta, ja mitä kauemmin odotan, sitä enemmän tiedän, että haluan mennä kasteelle."

Isä pudisti päätään. "Minun mielestäni olet yhä liian nuori tekemään niin suurta päätöstä. Mutta tiedäthän, että rakastan sinua."

"Tiedän", sanoin. Tiesin, että isä halusi sitä, mikä olisi minulle parasta. Hän ei vain uskonut, että olisin valmis tekemään tämän valinnan.

Juoksin huoneeseeni ja painoin pääni. Rukoilin hartaammin kuin olin rukoillut koskaan aiemmin. "Taivaallinen Isä, minä todella haluan mennä kasteelle. Auta isää ymmärtämään."

Alkuun ei tapahtunut mitään, mutta jäin polvilleni. "Kaste"-laulun sävelmä pyöri mielessäni. Jonkin ajan kuluttua minusta ei enää tuntunutkaan niin surulliselta. Sen sijaan tunsin sisälläni rauhaa. Aloin ajatella kaikkia niitä asioita, joita voisin tehdä, vaikka en voisikaan vielä mennä kasteelle.

Voisin edelleenkin rukoilla ja käydä Alkeisyhdistyksessä. Voisin olla esimerkkinä Julielle, ja ehkä voisin jopa pyytää äitiä paastoamaan puolestani ensi viikolla.

Rauhallinen tunne säilyi sisälläni, kun menin päivälliselle. En tiennyt, milloin, mutta jonakin päivänä menisin kasteelle. Ja se olisi odottamisen arvoista.

Puoli vuotta myöhemmin, kaksi päivää ennen kuin Sadie täytti yhdeksän, hänen isänsä antoi hänelle luvan mennä kasteelle. ■

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

JOS SINUN TÄYTY ODOTTAA

- Opi evankeliumia niin paljon kuin voit.
- Osallistu kastetilaisuuksiin ja odota innolla sitä, kun itse pääset kasteelle.
- Pyydä pappeuden siunausta aina kun tarvitset sellaista.
- Muista, että taivaallinen Isä ja Jeesus rakastavat sinua ja kuuntelevat rukouksiasi.